

[PRZYKŁANIAĆ *vb impf*

Oba a prawdopodobnie jasne (tak w przykłaniać się i zwykle w -ać).

inf przykłaniać. ◇ con 3 sg m by przykłaniał.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

1. Czynić przychylnym; skłaniać:

przykłaniać kogo k czemu: Ale prosimy T⟨wej⟩ M⟨iłości⟩ aby T⟨wa⟩ M⟨iłość⟩ Krola Jego M⟨iłość⟩, Pana i Ojca naszego Miłościwego, k temu wiodł radą swą i przykłaniał, aby Jego Kro⟨lewska⟩ M⟨iłość⟩ raczył łaskawie a miłościwie obmyślać nasze dobre ListyPol I ⟨1534⟩/82.

Ze zdaniem dopełnieniowym [z zapowiednikiem: k temu; aby]: ListyPol I ⟨1534⟩/82 cf przykłaniać kogo k czemu.

Szereg: »wieść i przykłaniać« : ListyPol I ⟨1534⟩/82 cf przykłaniać kogo k czemu.

2. Kierować na coś swoje pragnienia:

Zwrot: »myśl przykłaniać [do kogo]«: Nabespiecznięsza rzecz ieft/ ifzby fię wżiftek skłonił/ ku pańskim sprawam/ ifzby nie tilko mył swą przikłaniał do Pana Chriftuśa/ ale y wżitki sprawy swe ErazmNow 12.

Synonimy: pozyskawać, przyciągać, zjednawać.

Formacje współrdzenne cf KŁANIAĆ SIĘ.